

พระราชบัญญัติ
สภาการเหมืองแร่ พ.ศ. 2526

ความมุ่งหมาย
วัตถุประสงค์
ขอบเขตการใช้บังคับ
สาระสำคัญของกฎหมาย

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

แร่เป็นทรัพยากรของชาติที่ใช้แล้วหมดไปไม่สามารถหาสิ่งอื่นใดมาทดแทนได้และในขณะนั้นอุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจ ทำรายได้ให้แก่ประเทศชาติมากขึ้น ดังนั้นเพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จึงได้จัดตั้งสภาการเหมืองแร่เพื่อทำหน้าที่ตัวแทนของผู้ประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และธุรกิจเหมืองแร่ ในการประสานนโยบายและการดำเนินงานระหว่างเอกชนกับรัฐ

ขอบเขตการมีผลใช้บังคับ

มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2526

ซึ่งเป็นวันถัดประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ใช้บังคับภายในราชอาณาจักรและบุคคลทุกคนที่อยู่ภายในราชอาณาจักร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติสภาการเหมืองแร่ พ.ศ. 2526

สภาการเหมืองแร่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ทำหน้าที่เป็นตัวแทนผู้ประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่ในการประสานนโยบายและการดำเนินงานระหว่างเอกชนกับรัฐ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (มาตรา 6)

- เป็นตัวแทนของผู้ประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่ภาคเอกชนในการประสานนโยบาย และดำเนินงานระหว่างเอกชนกับรัฐ
- ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่
- ศึกษาและหาทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่
- คุ้มครองและรักษาประโยชน์ของสมาชิกในการประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่
- ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา ค้นคว้าวิจัย และทดลองเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่ รวมทั้งเผยแพร่ผลงานดังกล่าวให้สมาชิกทราบ

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติสภาการเหมืองแร่ พ.ศ. 2526

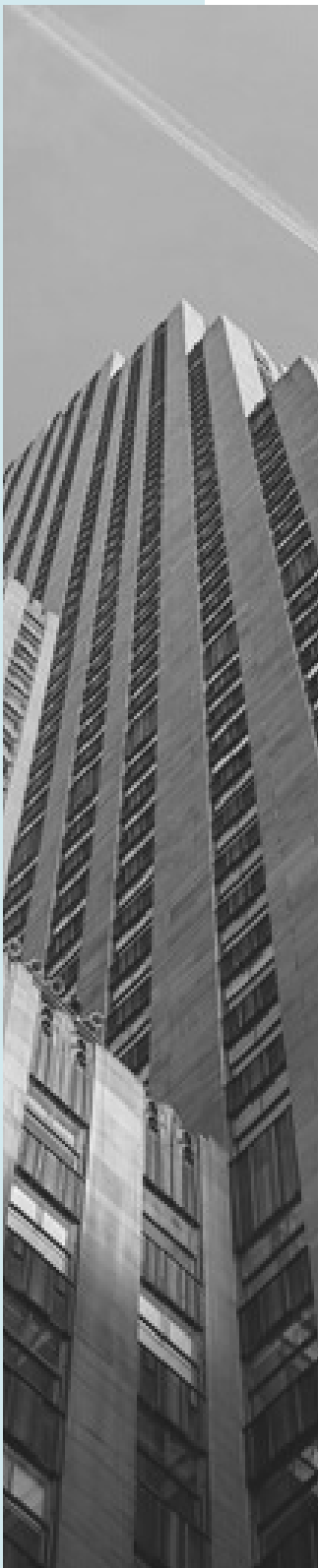
สภาการเหมืองแร่มีรายได้ ดังต่อไปนี้ (มาตรา 9)

- (1) ค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงของสมาชิก
- (2) ค่าบำรุงพิเศษ
- (3) ทรัพย์สินที่มีผู้ยกให้
- (4) เงินรายได้อื่น ๆ

สภาการเหมืองแร่มีสมาชิกสามประเภท (มาตรา 12)

- สมาชิกสามัญ
 - สมาชิกซึ่งเป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่
- สมาชิกสมทบ
 - สมาชิกซึ่งเป็นผู้ประกอบธุรกิจเหมืองแร่
- สมาชิกชั่วคราว
 - สมาชิกซึ่งเป็นผู้ที่ประสงค์จะประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่หรือธุรกิจเหมืองแร่

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติสภาการเหมืองแร่ พ.ศ. 2526

การบริหารกิจการสภาการเหมืองแร่

สภาการเหมืองแร่บริหารงานโดยคณะกรรมการภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (มาตรา 37 (1))

ในการประชุมสมาชิกประจำปี สมาชิกสามัญและสมาชิกสมทบเป็นผู้เลือกตั้งคณะกรรมการตามประเภทของสมาชิก

คณะกรรมการสภาการเหมืองแร่ มีจำนวนสิบแปดคนประกอบด้วย (มาตรา 16)

- กรรมการซึ่งเป็นสมาชิกสามัญจำนวนสิบสองคน
 - กรรมการซึ่งเป็นสมาชิกสมทบจำนวนหกคน
- } กรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่ง
ครวละสองปี (มาตรา 18)

คณะกรรมการเลือกกรรมการซึ่งเป็นสมาชิกสามัญคนหนึ่งขึ้นเป็นประธานกรรมการ และให้ประธานกรรมการเป็นประธานที่ประชุมสภาการเหมืองแร่

คณะกรรมการจะแต่งตั้งเลขาธิการสภาการเหมืองแร่ขึ้นหนึ่งคน เลขาธิการสภาการเหมืองแร่มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี มีอำนาจหน้าที่บริหารกิจการของสภาการเหมืองแร่ภายใต้การกำกับของคณะกรรมการและเป็นผู้แทนของสภาการเหมืองแร่ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก (มาตรา 23)

อำนาจหน้าที่ (มาตรา 21)

- ▶▶▶ วางนโยบายและดำเนินงานของสภาการเหมืองแร่ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
- ▶▶▶ ให้คำปรึกษา แนะนำ ชี้แจง และอำนวยความสะดวกแก่สมาชิกในการประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่
- ▶▶▶ เสนอแนะ ให้ความเห็น และให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในเรื่องที่เกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติสภาการเหมืองแร่ พ.ศ. 2526

- ออกข้อบังคับโดยต้องได้รับอนุมัติจากที่ประชุมสภาการเหมืองแร่และได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมก่อนจึงมีผลบังคับใช้ได้ ในเรื่องดังต่อไปนี้
- (1) ข้อบังคับเกี่ยวกับการเลือกตั้งคณะกรรมการ
 - (2) ข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและดำเนินกิจการของคณะกรรมการ และการประชุมสภาการเหมืองแร่
 - (3) ข้อบังคับเกี่ยวกับการรับสมัคร คุณสมบัติ สิทธิ หน้าที่ วินัย การลงโทษสมาชิก และการพ้นจากสมาชิกภาพ รวมทั้งการอุทธรณ์ในกรณีที่สภาการเหมืองแร่ไม่รับสมัครเป็นสมาชิก
 - (4) ข้อบังคับกำหนดค่าลงทะเบียน ค่าบำรุง ค่าบำรุงพิเศษ และค่าบริการที่จะเรียกเก็บจากสมาชิก
 - (5) ข้อบังคับเกี่ยวกับการบัญชีและการเงินของสภาการเหมืองแร่
 - (6) ข้อบังคับเกี่ยวกับการบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน การกำหนดตำแหน่งอัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินบำเหน็จรางวัลพนักงานและลูกจ้าง รวมทั้งระเบียบ วินัย การลงโทษ และการร้องทุกข์ของพนักงานและลูกจ้าง
 - (7) ข้อบังคับเกี่ยวกับการส่งเคราะห์พนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนครอบครัวของบุคคลดังกล่าว หรือผู้ที่พ้นจากการเป็นพนักงานและลูกจ้าง
 - (8) ระเบียบหรือข้อบังคับในเรื่องอื่นใดที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของสภาการเหมืองแร่

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติสภาการเหมืองแร่ พ.ศ. 2526

การดำเนินงานกิจการของสภาการเหมืองแร่

คณะกรรมการมีหน้าที่จัดประชุมสามัญสภาการเหมืองแร่ปีละหนึ่งครั้ง

- จัดทำรายงานประจำปีแสดงผลงานในปีที่ล่วงมา
- คำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายเสนอต่อที่ประชุม
- งบดุลและบัญชีรายรับรายจ่ายประจำปี ซึ่งผู้สอบบัญชีรับรองภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน และส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประชุมสามัญรับรองแล้ว (มาตรา 31 และมาตรา 35)

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติสภาการเหมืองแร่ พ.ศ. 2526

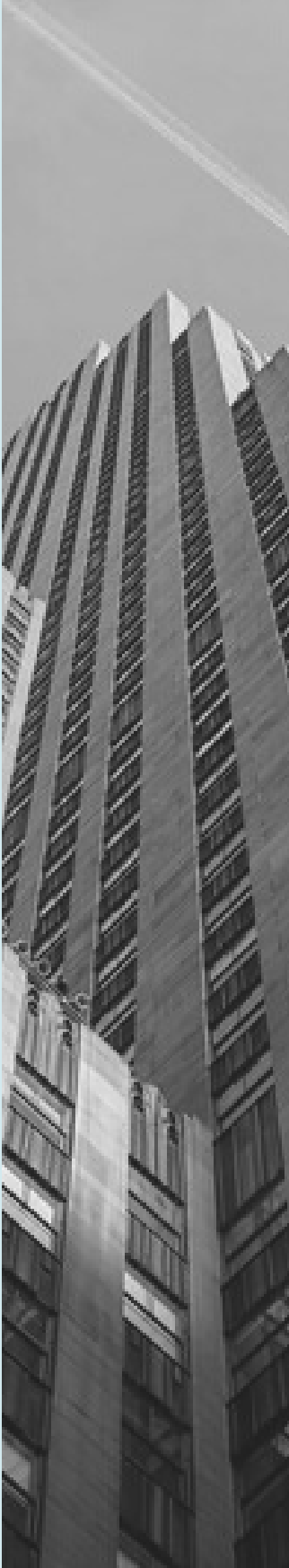
การควบคุมของรัฐ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจดังต่อไปนี้ (มาตรา 37)

- ควบคุมดูแลให้คณะกรรมการจัดการประชุมสามัญประจำปี จัดทำรายงานประจำปีแสดงผลงาน คำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบาย พร้อมงบดุล และบัญชีรายรับรายจ่ายประจำปี
- สั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาการเหมืองแร่
- สั่งเป็นหนังสือให้กรรมการหรือเลขาธิการชี้แจงข้อเท็จจริง เกี่ยวกับกิจการของสภาการเหมืองแร่ และให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือรายงานการประชุมของคณะกรรมการ
- สั่งเป็นหนังสือโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีให้สภาการเหมืองแร่ ยับยั้งหรือแก้ไขการกระทำใด ๆ ที่ปรากฏว่าขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี

กรณีปรากฏว่าสภาการเหมืองแร่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรี หรือกระทำการผิดวัตถุประสงค์ของสภาการเหมืองแร่ หรืออาจเป็นภัยต่อระบบเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ หรือความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจสั่งให้กรรมการคนใดคนหนึ่งหรือทั้งหมดพ้นจากตำแหน่ง กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งไม่มีสิทธิเป็นกรรมการอีก เว้นแต่พ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่ง (มาตรา 40)

กรณีรัฐมนตรีมีคำสั่งให้กรรมการทั้งหมดพ้นจากตำแหน่ง รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลจากสมาชิกสามัญและสมาชิกสมทบของสภาการเหมืองแร่เป็นกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่ง และให้คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่เรียกประชุมสภาการเหมืองแร่ เพื่อเลือกกรรมการชุดใหม่ (มาตรา 41)

หมายเหตุ

คำอธิบายนี้มีขึ้นเพื่อประโยชน์ในการเข้าใจสาระสำคัญของกฎหมายเท่านั้น ส่วนการจะปฏิบัติตามกฎหมายให้เป็นไปอย่างถูกต้องนั้น ประชาชนจะต้องศึกษาทำความเข้าใจ ตรวจสอบ และยึดถือตัวบทกฎหมายเป็นสำคัญ